

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS NITZAVIM • MAAMAR 3

כי קרוב אליך הדבר מאד בפֿיך וגו'

Car la chose est très proche
de toi, dans ta bouche

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/nitzavim/3/

1 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיו וגו'. (פ"ה דעירובין נ"ד א' רבות כי תשא פ"ז [פרק ז'] וס"פ נצבים תד"א [תנא דבי אליהו] ח"א [חלק א'] פכ"ז ח"ב [חלק ב'] פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד]) להבין כפל הלשון במה שנאמר תחלה לא נפלאות היא ממך ולא רחוקה היא.

« Car la chose est très proche de toi, dans ta bouche », etc. (Eruvin, chapter 5, folio 54a ; [Midrash] Rabbah, Ki Sisa, chapter 7, et la fin de Nitzavim ; Tanna DeBei Eliyahu, Part I, chapter 27, [et] Part II, chapter 14.) [Il faut] comprendre la formulation redoublée de ce qui est dit d'abord : « Elle n'est pas cachée (nifleis) de toi, et elle n'est pas éloignée. »

אך הנה נפלאות עם שהוא לשון פלא הוא ג"כ לשון הפרשה. כמו לפלא נדר (בפ' אמור כ"ב כ"א).

Cependant, nifleis, bien que ce terme exprime l'émerveillement (pele), désigne aussi une séparation, comme dans « lefalei neder », « mettre à part un vœu » (dans la paracha Emor, 22:21).

ותרגומו לפרשא וכן פרש"י [פירש רש"י / פירוש רש"י] שם להפריש וכנזכר מזה בד"ה ואכלתם אכול גבי להפליא (ואפשר שהם ענין אחד כי מה שהוא מופרש ומובדל הרי זה כענין הפלא שהוא ג"כ ענין המכוסה ונעלם ואינו מושג וכ"כ [וכן כתב] בשרשים)

Et le Targoum le rend par lefarasha, « mettre à part », et Rachi l'explique de même en cet endroit : « mettre à part » (lehafrish) ; ainsi qu'il est fait mention de cela dans le discours commençant par « Et vous mangerez abondamment », à propos de « merveilleusement » (lehaflī). (Il est possible que ces sens ne fassent qu'un : ce qui est mis à part et séparé s'apparente au merveilleux, qui désigne également ce qui est couvert, caché et insaisissable. C'est aussi ce qui est écrit dans le Chorechim [le Livre des racines].)

והענין כי תלת דרגין אינון מתקשראן דא בדא קודשא ב"ה ואורייתא וישראל וכל חד דרגא על דרגא סתים וגליא פ"י שכל אחד הוא בבחי' סובב וממלא.

L'explication est la suivante : « Trois niveaux sont liés l'un à l'autre : le Saint béni soit-Il, la Torah et Israël ; et chacun est un niveau au-dessus d'un autre, caché et révélé. » Cela signifie que chacun se trouve dans l'aspect de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) et de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin).

ממלא הוא בבחינת הלבשה והשגה ונקי' גליא וכמ"ש בד"ה ונקדשתי בתוך בני ישראל בפ"י וענין עלמא דאתגליא.

Memalé se caractérise par l'enveloppement et la compréhension ; on l'appelle « révélé », comme l'explique le discours commençant par « Je serai sanctifié au milieu des enfants d'Israël », au sujet du sens et de la notion du monde révélé (alma de'isgalya).

2 וסובב הוא למעלה מהדעת וההשגה ועמ"ש בד"ה וידעת היום גבי דעת ואמונה. ומ"ש בד"ה וירא ישראל את כו' ויאמינו בה'.

Et la lumière qui entoure tous les mondes (sovev) est au-delà de la connaissance (Daat) et de la compréhension. Voir aussi ce qui est écrit dans le maamar commençant par «Connais ce jour», au sujet de la connaissance et de la foi, ainsi que dans le maamar commençant par «Et Israël vit...», «et ils eurent foi en Havaya».

ובתורה יש ג"כ גליא וסתים וכמ"ש בד"ה תורה צוה. ובנשמות ישראל יש ג"כ גליא וסתים כמבואר לעיל ע"פ

Dans la Torah également, il y a un aspect révélé et un aspect caché, comme cela est expliqué dans le maamar commençant par «La Torah [que Moché] nous a ordonnée». Et dans les âmes d'Israël également, il y a un aspect révélé et un aspect caché, comme cela est expliqué plus haut à propos du [verset]

כי תצא ובד"ה היום הזה מצוך ובד"ה יונתי בחגוי וישראל מתקשראן באורייתא שהשגת התורה מלובשת בכל אחד ואחד מישראל. כמ"ש וזאת לפניכם בישראל ואין זאת אלא תורה שהיא מלובשת בפנימיות כו'

«Quand tu partiras», ainsi que dans le maamar commençant par «Ce jour, [Dieu] te commande» et dans celui commençant par «Ma colombe, dans les fentes». Israël est lié à la Torah, car la compréhension de la Torah est revêtue en chacun des membres d'Israël, comme il est écrit: «Et ceci se faisait autrefois (lefanim) en Israël»; or, «ceci» n'est autre que la Torah, qui est revêtue dans la dimension intérieure (pnimiyout), etc.

(עמ"ש סד"ה ראה אנכי נותן ובד"ה ויהי מקץ ועיין מענין וזאת לפניכם ברות ר"פ נשא וברות ע"פ זה זח"ג [זהר חלק ג] חקת ק"פ סע"א [סוף עמוד א]) ואורייתא מתקשראה בקודשא בריך הוא דאורייתא וקוב"ה [וקודשא בריך הוא] כולא חד ע' [עיין] כפ' בשלח (ד"ס סע"א [סוף עמוד א]).

(Voir ce qui est écrit à la fin du maamar commençant par «Vois, je place» et dans le maamar commençant par «Et il advint à la fin»; voir aussi à propos de «Et ceci se faisait autrefois en Israël» dans Ruth, au début de la paracha Nasso, ainsi que dans Ruth sur ce verset, et le Zohar, partie III, 'Houkat, folio 180, fin du côté a.) Et la Torah est liée au Saint béni soit-Il, car la Torah et le Saint béni soit-Il ne font qu'un; voir [le Zohar,] paracha Bechala'h (folio 60, fin du côté a).

והיינו שהתורה היא הממוצע המחבר ומקשר בחינת אלהותו ית' בנש"י [בנשמות ישראל] בבחינת ממלא ובבחינת סובב שיהא התקשרות בחי' גליא שבנש"י [שבנשמות ישראל] לבחי' גליא דהקב"ה בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין].

C'est-à-dire que la Torah est l'intermédiaire qui unit et relie le niveau de Sa divinité, béni soit-Il, aux âmes d'Israël, selon l'aspect de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin) et selon l'aspect de sovev, afin que le niveau révélé des âmes d'Israël soit lié au niveau révélé du Saint béni soit-Il, le niveau de memalé kol almin,

ובחינת פנימיות וסתים שבנש"י [שבנשמות ישראל] לבחי' סובב כל עלמין והיינו ע"י דאורייתא ג"כ סתים וגליא

et que le niveau intérieur et caché des âmes d'Israël soit lié au niveau de sovev kol almin. Cela se fait parce que la Torah, elle aussi, possède un aspect caché et un aspect révélé

(ועמ"ש בד"ה ולא תשבית מלח וסד"ה שובה ישראל ועמ"ש בביאור ע"פ ועשו להם ציצית בענין עוטה אור כשלמה ובענין שהתורה ניתנה באש שחורה ע"ג [על גבין] אש לבנה דהיינו שיש בה פנימיות וחיצוניות כו')

(Voir ce qui est écrit dans le maamar commençant par «Et tu ne supprimeras pas le sel», et à la fin du maamar commençant par «Reviens, Israël»; voir aussi ce qui est écrit dans l'explication du verset «Et ils se feront des tsitsit», au sujet de «Il s'enveloppe de lumière comme d'un manteau», et au sujet de la Torah donnée sous la forme d'un feu noir sur un feu blanc, ce qui signifie qu'elle possède une dimension intérieure (pnimiyout) et une dimension extérieure ('hitsoniyout), etc.).

וזוהו כי המצוה הזאת כו' לא נפלאה וגוי ר"ל [רוצה לומר] שאינו מופרש ממך כלל דהיינו שהיא בחינת ממלא שמתלבש בתוך עצמות נשמות ישראל. ולא רחוקה היא בחינת סובב שאינה מתלבשת אבל אינה רחוקה שמאיר דרך מקיף.

Et c'est là le sens de «Car cette mitsva... n'est pas cachée», etc. : c'est-à-dire qu'elle n'est nullement séparée de vous. Cela désigne le niveau de memalé, qui est revêtu dans l'essence même des âmes d'Israël. «Et elle n'est pas éloignée»: cela désigne le niveau de sovev, qui n'est pas revêtu, mais qui n'est pas éloigné pour autant, car il brille sous la forme d'une lumière enveloppante (makif).

3 ופי' אשר אנכי מצוך היום היינו כי בכל יום יהיו בעיניך כחדשים כי התורה נצחית ובכל יום אנו אומרים היום וכן והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום אמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] שיהיו בעיניך כחדשים.

Et le sens de «que je t'ordonne aujourd'hui» est que chaque jour, elles doivent être à vos yeux comme nouvelles, car la Torah est éternelle et, chaque jour, nous disons «aujourd'hui». De même, à propos de «Et ces paroles que je t'ordonne aujourd'hui seront...», nos Sages, de mémoire bénie, ont dit qu'elles doivent être à vos yeux comme nouvelles.

4 ועמ"ש מזה בד"ה ציון במשפט תפדה. וכמאמר היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם שכל עוה"ז עד למחר שהוא קבול שכר נק' היום.

Et voyez ce qui est écrit à ce sujet dans le maamar commençant par « Sion sera rachetée par la justice ». Comme le dit l'enseignement : « Aujourd'hui pour les accomplir, et demain pour recevoir leur récompense » : tout ce monde-ci, jusqu'à « demain », qui est le temps de recevoir la récompense, est appelé « aujourd'hui ».

ובראש השנה אנו אומרים זה היום תחלת מעשיך שכל ר"ה [ראש השנה] נעשה בבחי' היום מחדש ונמשך על כל השנה.

Et à Roch Hachana, nous disons : « Ce jour est le commencement de Tes œuvres » ; car chaque Roch Hachana devient à nouveau le niveau d'« aujourd'hui », et celui-ci se prolonge sur toute l'année.

אך צריך להבין מה שאמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] אדם נדון בכל יום גם ראש חדש נקרא ראשי חדשים וכן שבת מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו.

Mais il faut comprendre ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « L'homme est jugé chaque jour. » De plus, Roch 'Hodech est appelé « les têtes des mois », et il en va de même du Chabbat : « de nouvelle lune en nouvelle lune, et de Chabbat en Chabbat ».

5 והענין שהוא ית' למעלה מהזמן לכן כל בחינת זמן של ששת ימי באשית במחשבה אחת נברא צופה

Et voici l'explication : Lui, béni soit-Il, est au-dessus du temps ; c'est pourquoi toute la dimension du temps des six jours de la Création fut créée en une seule pensée. Il voit

ומביט עד סוף כל הדורות בסקירה והארה אחת כמ"ש ויצא כברק חצו שהוא בדרך סקירה והארה אחת כל שבעת ימי בראשית וימות המשיח ותחיית המתים.

et contemple jusqu'à la fin de toutes les générations d'un seul regard et d'une seule illumination, ainsi qu'il est écrit : « Sa flèche jaillira comme l'éclair » ; cela signifie que les sept jours de la Création, les jours de Machia'h et la résurrection des morts sont tous saisis comme par un seul regard et une seule illumination.

6 וכן חמשים אלפים יוכלות שהם גילויים ועליות בעילוי אחר עילוי כולם נבראו במחשבה אחת שהוא חיות כללות [עמ"ש מזה בביאור ע"פ יונתי בחגוי הסלע] כמ"ש

Et de même, les cinquante mille jubilés, qui sont des révélations et des élévations, l'une au-delà de l'autre, furent tous créés en une seule pensée, qui est leur force vitale, leur expression générale et collective [voir ce qui est écrit à ce sujet dans l'explication du verset « Ma colombe, dans les fentes du rocher »], comme il est écrit,

פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון שיש כמה בחי' חי כמ"ש חי חלי הוא יודוך לכן נאמר לכל חי שכל עולם מקבל חיותו בפרטיות

« Tu ouvres Ta main et rassasies tout être vivant [de] volonté » : car il existe plusieurs niveaux de « vivant », comme il est écrit : « Le vivant, le vivant, il Te rendra grâce » ; c'est pourquoi il est dit « tout être vivant », car chaque monde reçoit sa force vitale de manière particulière.

אבל הכל הוא בחי' רצון אחד פשוט ובהשתלשל לדיבור עליון נעשה עשרה מאמרות ע"ד משל מבשרי אחזה אלוה שהדיבור

Mais tout cela relève d'une seule volonté simple ; et, en descendant dans le discours supérieur selon l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), elle devient les Dix Paroles. À titre d'analogie, [selon le verset] « De ma chair, je verrai D.ieu » : le discours

נחלק לפרטי פרטים ובמחשבה הוא כולל כל הדבורים במחשבה אחת כמ"ש [מכל שכן] למעלה ככל הפרטים נכללים בחיות כללי אחד:

se divise en détails infimes, tandis que, dans la pensée, on rassemble toutes les paroles en une seule pensée ; à plus forte raison en haut, où tous les détails sont inclus dans une seule force vitale générale.

7 והנה כל החיות של כל השנה הוא נמשך בר"ה [בראש השנה] כי אדם נברא בראש השנה. והעולם נברא בכ"ה באלול וביום וי"ו נברא אדם בצלמנו כדמותנו

À présent, toute la force vitale de l'année entière est attirée à Roch Hachana, car l'homme a été créé à Roch Hachana. Le monde a été créé le vingt-cinquième jour d'Eloul, et le sixième jour, l'homme fut créé « à Notre image, selon Notre ressemblance »,

שהוא כולל כל הנבראים כולם כמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים שהיתה נשמתו כוללת כל הנשמות.

car il inclut tous les êtres créés, chacun d'eux, comme il est écrit : « Il insuffla dans ses narines une âme de vie » ; car son âme incluait toutes les âmes.

לכן בכל ר"ה [ראש השנה] נעשה צירוף חדש שהוא הארה מהמקור שהוא הסובב חיות כללי על כל השנה וכל שנה ושנה הוא צירוף לחיות חדש ואח"כ נתחלק לפרטים

C'est pourquoi, à chaque Roch Hachana, une nouvelle combinaison [de lettres] est formée : elle est un rayonnement issu de la Source, c'est-à-dire la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), une force vitale générale pour toute l'année. Chaque année, sans exception, constitue une combinaison pour une nouvelle force vitale, qui se divise ensuite en éléments particuliers,

שהם י"ב חדשים וכל חדש מקבל חיות מהארת הכלל והיום הוא הפרט מכלל החדש ומקבל ממנו חיותו.

qui sont les douze mois ; chaque mois reçoit sa force vitale du rayonnement de l'ensemble (klal), et le jour est l'élément particulier (prat) au sein de l'ensemble [de la vie] du mois, dont il reçoit sa force vitale.

8 ולכן אמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] איזה חג שהחודש מתכסה בו הוא ראש השנה שהוא המקור הכולל לכן הארת החודש מתבטל בו כביטול זיו השמש בשמש [ועמ"ש בד"ה יביאו לבוש מלכות גבי

C'est pourquoi nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « Quelle est la fête où le mois est couvert ? » C'est Roch Hachana, qui est la source englobant tout ; c'est pourquoi l'éclat du mois s'y annule, comme le rayon du soleil s'annule dans le soleil [et voyez ce qui est écrit dans le discours commençant par « Qu'on apporte un vêtement royal », à propos de

ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] הנביאים והכתובים עתידים להבטל כו' ע"ש] כמאמר ברוך שאמר והיה העולם הוא חיות כללי לכל העולם וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] והלא במאמר אחד היה יכול להבראות

«Et c'est pourquoi nos Sages, de mémoire bénie, ont dit que les Prophètes et les Écrits seront à l'avenir annulés», etc. ; voyez là-bas]. Comme le dit la formule : «Béni soit Celui qui a parlé, et le monde est venu à l'existence» : c'est une force vitale générale pour le monde entier. Et c'est ce qu'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : «Mais n'aurait-il pas pu être créé par une seule parole?»

שהוא החיות כללי [ועמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] בפ' תולדות בדף קל"ה ע"א בפ"י במאמר אחד ע"ש] ברוך אומר ועושה הוא הפרט

qui est la force vitale générale [et voyez ce qu'écrit le Ramaz dans la paracha Toldos, au folio 135a, dans son explication de «par une seule parole» ; voyez là-bas]. «Béni soit Celui qui dit et agit» désigne le particulier,

שהוא צירוף חדש לכל יום [ע' [עיינן] בזהר בשלח דס"ג ע"ב ובפ' יתרו דפ"ה ע"א ועמ"ש בד"ה לבאר ענין יוה"כ [יום הכפורים] גבי כאשר יתבונן המשכיל

qui est une nouvelle combinaison pour chaque jour [voyez à ce sujet le Zohar, Beshalach, folio 63b, et paracha Yisro, folio 88a ; et voyez ce qui est écrit dans le discours commençant par «Pour expliquer la notion de Yom Kippour», à propos de «Lorsque l'homme réfléchi médite

כי באמת חדשים לבקרים כו' יעו"ש [יעויין שם] וכן חיות של שנה זו אינו החיות של שנה שעברה. qu'en vérité, ils sont nouveaux chaque matin», etc. ; voyez là-bas]. De même, la force vitale de cette année n'est pas celle de l'année passée.

9 וזהו שאומרים בראש השנה זה היום תחלת מעשיך שנעשה הארה מחדש מהכלל וכן אצל התורה נאמר אשר אנכי מצוך היום כי באמת צריך לירד דרך השתלשלות להתלבש בזמן [ועמ"ש בפ' עקב בד"ה

C'est pourquoi nous disons à Roch Hachana : «Ce jour est le commencement de Tes œuvres» : car un rayonnement est renouvelé à partir de l'ensemble (klal). De même, il est dit au sujet de la Torah : «que Je t'ordonne aujourd'hui» ; car, en vérité, elle doit descendre par l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) afin de s'en vêtir dans le temps [et voir ce qui est écrit dans la paracha d'Ekev, dans le discours commençant par

ולהבין שרש כו' גבי פי' על תורתך שלמדתנו] ובכל יום יורד הארה חדשה מהתורה להתלבש.

« Et pour comprendre la racine », etc., à propos de l'explication de « pour Ta Torah que Tu nous as enseignée ». Et chaque jour, un nouveau rayonnement descend de la Torah pour s'en vêtir.

10 וזהו שאנו מברכין בכל יום נותן התורה מחדש. [ועוד יובן זה עפ"י שכתוב] לעיל סדי"ה כי

המצוה הזאת גבי כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו ועמ"ש בד"ה אני ישנה ולבי ער גבי

Et c'est pourquoi, chaque jour, nous bénissons [Dieu] comme « Celui qui donne la Torah », de nouveau. (Cela se comprendra davantage à partir de ce qui est écrit plus haut, à la fin du discours commençant par « Car cette mitsva », à propos de « Quiconque lit et répète [la Torah], le Saint béni soit-Il lit et répète en face de lui » ; et voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par « Je dors, mais mon cœur est éveillé », à propos de

והנה באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] זו אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] כו' וכמ"ש ויקם עדות ביעקב כו' ע"ש
ובד"ה צאינה וראינה ועמ"ש בפי' בשלח בד"ה ויאמר משה אכלוהו היום]

« Or, par cet éveil d'en bas, il y a un éveil d'en haut », etc., comme il est écrit : « Il établit un témoignage en Yaakov », etc. ; voir là-bas, ainsi que le discours commençant par « Sortez et voyez » ; et voir ce qui est écrit dans la paracha de Bechala'h, dans le discours commençant par « Et Moché dit : "Mangez-le aujourd'hui" ».)

וכן כנסת ישראל חדשים לבקרים רבה אמונתך שבכל יום צריך לקנות בנפשו אמונה חדשה מהמקור

De même, l'Assemblée d'Israël [dit] : « Elles sont nouvelles chaque matin ; grande est Ta fidélité » ; chaque jour, l'homme doit acquérir dans son âme une foi nouvelle, provenant de la Source.

כי ימים יצרו כל ימי האדם שהם שבעים שנה הם יצרו וקצובים לאדם ולא אחד בהם שהקרי הוא בוי"ו
שהימים הנקצבים הוא בשביל שיתגלה ויתרבה הארה באמונה בתוספת חדש בכל יום

Car « les jours furent formés » : tous les jours de la vie de l'homme, qui sont de soixante-dix ans, « furent formés » et lui furent impartis, « et il n'y en a pas un seul parmi eux » ; car le qeri [la manière de lire] comporte un vav [lo, « à Lui »]. Les jours impartis le sont afin que la lumière de la foi se révèle et s'accroisse, avec un apport nouveau chaque jour.

וזהו רבה אמונתך מבחי' סובב ע"י שרואה בכל יום ערב ובקר תמידין כסדרן מזה יכיר למעלה מהזמן:

Et c'est cela : « Grande est Ta fidélité », provenant du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev) ; en voyant chaque jour le soir et le matin revenir sans cesse selon leur ordre, on en vient à reconnaître ce qui est au-dessus du temps.

11 ב והנה הארה שבנפש האדם היא בשני בחי' ממלא וסובב ממלא נקרא שמתלבש ונתפס במוחו השגת אלהות.

(2) Or, le rayonnement dans l'âme de l'homme comporte deux aspects : la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin) [la lumière qui remplit], et la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) [la lumière qui enveloppe]. Memalé désigne le cas où la compréhension de la divinité est investie et saisie par son intellect.

כמ"ש ובחרת בחיים לאהבה את ה' וגוי' כי הוא חייך כי הבחירה בשכל לבד לבחור בטוב ולמאוס ברע ואהבה הוא בלב

Comme il est écrit : « Et tu choisiras la vie, pour aimer Havaya », etc., « car Il est ta vie ». Car le choix relève du seul intellect : choisir le bien et rejeter le mal, tandis que l'amour se trouve dans le cœur.

והבחירה קודם לאהבה שצריך להרגיל א"ע [את עצמו] בשכלו שיהיה מוסכם אצלו לבחור בחיים [ועמ"ש מזה בד"ה שמע ישראל בפי' ואתחנן] כמאמר ראה נתתי לפניך היום וגוי'

Et le choix précède l'amour : une personne doit s'accoutumer, par son intellect, jusqu'à ce qu'il soit établi en elle qu'elle choisira la vie (voir ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Écoute, Israël », dans la paracha de Vaét'hanan), comme il est dit : « Vois, j'ai placé devant toi aujourd'hui », etc.,

ובחרת בחיים שהוא החיות של שמים וארץ שאנו רואים ולא לבחור בגשמיות שהן כל תענוגי עולם הזה הכלה ונפסד שנקרא מות ואחר שיסכים בשכלו הבחירה בטוב

« et tu choisiras la vie » : c'est la force vitale des cieux et de la terre que nous voyons, et non la matérialité, c'est-à-dire tous les plaisirs de ce monde, qui s'achèvent et périssent et sont appelés « mort ». Et après avoir établi dans son intellect le choix du bien,

שהוא החיים יתבונן לבוא לבחינת אהבה וכמ"ש מזה בהד"ה שמע ישראל כי הוא חייך שהוא החיים האמיתיים כמ"ש כי עמך מקור חיים

qui est la vie, il méditera afin d'accéder au niveau de l'amour, comme il est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Écoute, Israël » : « car Il est ta vie » — Il est la vie véritable —, comme il est écrit : « Car auprès de Toi est la source de la vie. »

וזהו בחינת ממלא שבנפש האדם שהאהבה נתלבש ונתפס בשכלו והוא בחינת ככל לבכך וככל נפשך
ובחינת סובב הוא בחינת ובכל מאדך למעלה מהכלי שהוא השכל.

Tel est l'aspect de memalé dans l'âme de l'homme : l'amour est investi et saisi par son intellect.
C'est l'aspect de « de tout ton cœur et de toute ton âme ». L'aspect de sovev est celui de « et de toute
ta force (me'od) » : au-delà du réceptacle qu'est l'intellect.

12 ועיין מ"ש בד"ה ועתה יגדל נא. [ועד"ז גם בתשובה יש ב' בחינות תשובה תתאה ותשובה עילאה] אך
להסביר הענין איך אפשר להיות עבודה בבחינת סובב למעלה מהשכל.

Et voyez ce qui est écrit dans le discours qui commence par «Et maintenant, je prie, que [la puis-
sance] soit grande». [De même, dans la techouva aussi, il existe deux niveaux: la techouva infé-
rieure et la techouva supérieure.] Mais, pour expliquer la chose: comment peut-il y avoir un ser-
vice divin au niveau du sovev, au-dessus de l'intellect?

אך הענין הוא על ידי תשובה במסירת נפש שהוא למעלה מהדעת וכמ"ש במ"א שלכן לא נאמר בתורה
טעם על מס"נ [מסירות נפש]

Mais l'explication est que cela se fait par la techouva accompagnée du sacrifice de soi (messirout
néfesh), qui est au-dessus de la connaissance (Daat), comme il est écrit ailleurs: c'est pourquoi la
Torah ne donne aucune raison au sacrifice de soi,

כמו שנאמר טעם על אהבה כדכתיב לאהבה את ה' אלקיך כי הוא חיך והיינו לפי שהאהבה נמשכה
מבחי שכל וטעם

alors qu'une raison est donnée pour l'amour, comme il est écrit: «pour aimer Havaya, ton D.ieu,
car Il est ta vie». C'est parce que l'amour découle du niveau de l'intellect et de la raison

דרך השתלשלות משא"כ על מס"נ [מסירות נפש] לא נאמר טעם לפי שהוא למעלה מהשכל [וכמ"ש בד"ה
כי טובים דודיך].

propres à l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), tandis qu'aucune raison n'est
donnée au sacrifice de soi, car celui-ci est au-dessus de l'intellect (comme il est écrit dans le dis-
cours qui commence par «Car ton amour est meilleur»,

כפי שמות ובדיה חייב אינש לבסומי בפוריא] והיא בחינת אמונה שלמעלה מהדעת שנמשך מבחי' סובב
[ועמ"ש בביאור ע"פ ואלה המשפטים גבי

dans la paracha Chemot, ainsi que dans le discours qui commence par «L'homme est tenu de s'en-ivrer à Pourim»). C'est le niveau de la foi qui est au-dessus de la connaissance et qui découle du niveau du sovev (et voyez ce qui est écrit dans l'explication du verset «Et voici les lois», à propos de

כי תקנה עבד עברי. ששרש הנשמות מבחי' בעבר הנהר היוצא מעדן שהוא מבחי' עגולים וסוכ"ע.

«Si tu acquiers un serviteur hébreu»: la racine des âmes se trouve au niveau de «au-delà du fleuve», le fleuve qui sort d'Éden, niveau qui relève des cercles (igoulim) et du sovev kol almin.

13 והנה גילוי בחי' זו בנפש האדם זהו הגילוי מבחי' סובב והוא שלא כסדר ההשתלשלות משכל למדות
כוי כ"א מלמעלה מסדר ההשתלשלות.

Or, la révélation de ce niveau dans l'âme de l'homme est une révélation issue du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) ; elle ne suit pas l'ordre de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), de l'intellect aux attributs émotionnels (midot), etc., mais provient plutôt d'au-dessus de l'ordre de l'hichtalchelout.

וכענין אע"ג [אף על גב] דאיהו לא חזי מזליה חזי. שהמשכה זו מבחי' מזליה בפנימית הוא הגילוי
מלמעלה מבחי' השתלשלות עילה ועלול שכל ומדות כוי]

C'est comparable à l'idée exprimée par ces mots : «Bien qu'il ne voie pas, son mazal voit» ; car cette transmission depuis le niveau de son mazal, dans sa dimension intérieure, est une révélation d'au-dessus du niveau de l'hichtalchelout de cause à effet, de l'intellect aux attributs émotionnels, etc.)

לכן במקום שבעלי תשובה עומדים כוי. אך להבין טעם הדבר הנה כתיב אני ראשון ואני אחרון וכתוב
דבר ה' וגו'.

C'est pourquoi «à l'endroit où se tiennent les baalei techouva», etc. Mais, pour comprendre la raison de cela, voici ce qui est écrit : «Je suis le premier et Je suis le dernier», et il est écrit : «Par la parole de Havaya», etc.

פירוש שהבריאה היא על ידי דבור וכתוב בראשית ברא אלהים שהבריאה היא יש מאין והענין שבריאת העולמות אינו בדרך השתלשלות מעילה לעלול.

Cela signifie que la création se fait par la parole. Et il est écrit : «Au commencement Elokim créa (bara)» : la création (Béria) est quelque chose à partir de rien (yech méayin). L'explication est que la création des mondes ne s'effectue pas selon l'hichtalchelout, de la cause à l'effet.

ע"ד משל אצל האדם שהמדות מהשכל והדיבור מהמדות הוא דרך השתלשלות שע"י המדה נעשה הבל הלב.

À titre d'analogie, chez l'homme, les attributs émotionnels [proviennent] de l'intellect et la parole des attributs émotionnels ; cela relève de l'hichtalchelout, car l'attribut émotionnel engendre le souffle du cœur,

14 ואחר כך קול ודבור שהדבור נמשך מהקול והקול כו' הכל בדרך המשכה והשתלשלות עילה ועלול.

Puis viennent la voix et la parole, la parole étant issue de la voix, et la voix, etc. : tout cela procède par déploiement et enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), selon le rapport de cause à effet.

אבל בבריאת העולמות אינו דרך השתלשלות והמשכה שמאמר יהי רקיע אינו ערך של המאמר שיהיה נמשך ממנו רקיע שאף ריבוא רבבות צמצומים והשתלשלות ממדרגה למדרגה דרך עילה ועלול לא יועילו שישתלשל ויתהוה חומר גשמי אפילו

Mais la création des mondes ne procède pas par enchaînement descendant ni par déploiement. Car, dans l'énoncé «Que soit un firmament», il n'est pas dans la mesure de cet énoncé qu'un firmament puisse en être déployé ; même des myriades et des myriades de contractions (tsimtsou-mim) et des descentes de niveau en niveau, selon le rapport de cause à effet, ne suffiraient pas à faire descendre et advenir une matière physique, même

כמו חומר הרקיע מהשתלשלות הרוחניות כו' אלא שהוא כח א"ס ב"ה הכל יכול לברוא הרקיע ע"י המאמר יהי רקיע יש מאין וזהו שלא כסדר השתלשלות כ"א בבחי' דלוג

la matière du firmament, à partir du déploiement du spirituel, etc. C'est plutôt la puissance de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, le Tout-Puissant, qui crée le firmament par l'énoncé «Que soit un firmament», quelque chose à partir du néant (yech mé-ayin). Cela ne relève pas de l'ordre de l'enchaînement descendant des mondes, mais d'un saut (diloug).

וכן כל הנבראים כו' מהבורא הוא מאין ולא דרך השתלשלות כי א"א להיות נמשך בחי' נברא גם בחי' חכמה שבהם אפילו מבחי' דבור שלמעלה

Il en va de même pour toutes les créatures, etc. : leur venue à l'existence à partir du Créateur se fait à partir du néant, et non par enchaînement descendant. Car il est impossible que le niveau d'un être créé, même le niveau de 'Hokhma (sagesse) qui se trouve en lui, soit déployé même à partir du niveau de la parole d'En-Haut,

שהוא בחינת התגלות שלמעלה שהבורא הוא היפך הנבראים ואפילו גם על התהוות חכמה עילאה מא"ס ב"ה נאמר והחכמה מאין תמצא שאפילו להיות נמשך בחינת אנת חכים

qui est le niveau de la révélation d'En-Haut ; car le Créateur est l'opposé des créatures. Et même au sujet de l'avènement de la 'Hokhma supérieure à partir de l'Infini, béni soit-Il, il est dit : «Et la 'Hokhma se trouve à partir d'ayin (néant)» ; car même le déploiement du niveau de «Tu es sage,

ולא בחכמה ידיעא היינו התלבשות אור א"ס בחכמה אינו בבחינת השתלשלות וכל מה שנוכח בספרים השתלשלות עילה ועלול אינו על הנבראים מהבורא [כ"א בהשתלשלות רוח הבהמה מפני שור שבמרכבה משא"כ בהתהוות הגשמיות ממש

mais non d'une sagesse connue», c'est-à-dire que l'enveloppement de la Lumière infinie (Or Ein Sof) dans la 'Hokhma ne procède pas par enchaînement descendant des mondes. Tout ce qui est mentionné dans les livres au sujet de l'enchaînement descendant selon le rapport de cause à effet ne concerne pas la venue à l'existence des créatures à partir du Créateur [mais plutôt la descente de l'esprit de l'animal à partir de la face du bœuf dans le Char ; en revanche, dans l'avènement de la matérialité concrète,

וכן בהתהוות הרוחניות מא"ס ב"ה הוא יש מאין ממש וכמ"ש כ"ז [כל זה] באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה איהו וחיוהי].

et de même, l'avènement du spirituel à partir de l'Infini, béni soit-Il, est véritablement quelque chose à partir du néant ; tout cela est exposé dans Igueret HaKodech, dans le passage qui commence par «Lui et Ses forces vitales»).

15 וזהו אני ראשון פי' שלהיות התהוות ראשית ההתהוות היינו חכמה עילאה הוא שלא ע"י השתלשלות אלא והחכמה מאין תמצא.

Et c'est là «Je suis le premier» : autrement dit, le premier de tout ce qui vient à l'existence, à savoir la 'Hokhma supérieure (sagesse), vient à l'existence non pas par l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), mais plutôt parce que «la 'Hokhma se trouve à partir du néant».

וזהו אני ראשון אני אותיות אין ועדי"ז גם כן אני אחרון היינו להיות התהוות שמים ו ארץ גשמיים מן המאמר הרוחני אינו דרך השתלשלות כ"א יש מאין והוא מבחינת סוכ"ע.

Et c'est là «Je (ani) suis le premier»: les lettres de ani sont celles de ayin (néant). De même, «Je suis le dernier»: les cieux et la terre physiques viennent à l'existence à partir de la parole spirituelle non pas par l'enchaînement descendant des mondes, mais plutôt comme quelque chose à partir du néant; cela relève du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin).

16 ועמ"ש מזה ע"פ יביאו לבוש מלכות ולכן כל המשכות צריך להיות מהמקור שהוא האין. ולכן כדי להמשיך הארה והמשכה זו ומה גם ברי"ה [בראש השנה] שאזי נמשך חיות כללי לכל השנה

Et voyez ce qui est écrit à ce sujet à propos du verset : « Qu'on apporte un vêtement royal. » Ainsi, toute effusion doit venir de la Source, qui est l'Ayin (le Néant). Pour faire descendre cette irradiation et cette effusion, et à plus forte raison à Roch Hachana, où une force vitale générale est attirée pour toute l'année,

לכן צ"ל העבודה ג"כ בבחי' סובב שבנפש וזהו דוקא ע"י תשובה שכאשר האדם מוסר נפשו לה' כמו רבי אליעזר בן דרודיא שהוא מסירת הרצון.

le service doit donc, lui aussi, se situer au niveau enveloppant de l'âme. Cela s'accomplit précisément par la techouva (retour) : lorsqu'un homme remet son âme à D.ieu, comme Rabbi Eliezer ben Dordia, ce qui consiste à remettre sa volonté.

17 ועדי"ז עכ"פ [על כל פנים] מסירת הרצון לה' בכל עניני רצונות הנפש להיות בטל רצונך להיות עוצם עיניו וכנ"ל.

De même, du moins, il s'agit de remettre sa volonté à D.ieu dans tout ce que l'âme désire : accomplir « Annule ta volonté », être de ceux qui « ferment les yeux », comme mentionné plus haut.

וכן בשמיעה ודיבור וכן לא תתורו אחרי לבבכם כיטול רצון כנ"ל. וכן בעשיית טוב בעל כרחך דוקא לעשות הכל בהיפוך רצונו.

De même pour l'écoute et la parole, et aussi pour « Ne vous égarez pas à la suite de votre cœur » : il s'agit d'annuler sa volonté, comme mentionné plus haut. De même, lorsqu'il s'agit de faire le bien, c'est précisément contre son gré qu'il faut agir, en faisant tout à l'opposé de sa propre volonté.

18 וזהו ג"כ בחיי מס"נ [מסירות נפש] כי מה לי קטלא כולה כו' שהוא אתכפייא סט"א [סטרא אחרא] ע"י לב נשבר ונדכה אדם ובהמה תושיע שיעשה עצמו כבהמה ולא יחפוץ ברצון ותאוות גשמיות כמ"ש ועמך לא חפצתי

Et ceci aussi est le niveau du sacrifice de soi (messirout néfesh), car «quelle différence cela fait-il pour moi qu'on le tue entièrement», etc. C'est la soumission de la sitra a'hra (l'autre côté) par «un cœur brisé et contrit». «L'homme et la bête, Tu les sauves»: qu'il se fasse semblable à une bête et ne désire ni volontés ni convoitises matérielles, comme il est écrit: «Et auprès de Toi, je ne désire rien»;

דהיינו אפילו מה שעמך הוא היודע הוא המדע איהו וגרמוהי חד כ"א כלה שארי ולבבי אליו ית' ממש וכמאמר בכל קראנו אליו ולא למדותיו מכש"כ [מכל שכן] וק"ו [וקל וחומר] רצונות גשמיים כו'.

C'est-à-dire que même ce qui est «auprès de Toi» — «Il est le Connaissant, Il est la Connaissance», «Lui et Ses réceptacles ne font qu'un» (ihou vegarmohi had) —, pourtant, seule «ma chair et mon cœur languissent» pour Lui-même, béni soit-Il; comme le dit l'expression: «Chaque fois que nous faisons appel à Lui»: à Lui, et non à Ses attributs. À plus forte raison, et a fortiori, en va-t-il ainsi des désirs matériels, etc.

19 ועי"ז יוכל לבא לבחי' ובכל מאדך להמשיך מבחי' סובב כי ע"י ביטול הרצון הוא מגיע להמקור

Et par cela, il pourra parvenir au niveau de «de toute ta force» (me'od), afin d'attirer la lumière du niveau de sovev; car, par l'annulation de sa volonté, il atteint la Source,

שהוא האין וכתוב קרוב ה' לכל קוראיו וגוי באמת וזהו קורא בתורה שקורא להמקור להיות נמ שך בתורה

qui est le Ayin. Et il est écrit: «Havaya est proche de tous ceux qui L'invoquent», etc., «en vérité». Tel est le sens de «lire (koré) dans la Torah»: il appelle (koré) la Source afin qu'elle soit attirée dans la Torah.

כי אורייתא מכחהמ נפקת והחכמה מאין תמצא וע"י מסירת נפש ממשיך מהמקור וכל מה שלומד וקורא אח"כ הוא נקרא תורה לשמה לשם התורה שממשיך הארה מהמקור להתורה.

Car la Torah procède de 'Hokhma, et «'Hokhma se trouve à partir du Ayin». Par le sacrifice de soi, il attire la lumière depuis la Source; et tout ce qu'il étudie et lit ensuite est appelé Torah lichma (pour elle-même): pour la Torah, car il attire un rayonnement de la Source dans la Torah.

20 וזהו ועשיתם אתם אל תקרא אותם אלא אתם וכו' שנקרא עשיית המצוה ולא קיום בלבד כי אם עשיה

מחדש שהוא בחינת התפשטות המחיה כל העולמות וז"ש [וזהו שכתוב]

Et voici [le sens de] «Et vous les ferez (osam)»: ne lisez pas osam («les»), mais atem («vous-mêmes»), etc.; car on parle de «faire» la mitsva, et non pas seulement de l'accomplir, mais de la faire à nouveau, ce qui correspond au niveau de l'émanation qui donne vie à tous les mondes. Et c'est ce qui est écrit,

כי קרוב אליך הדבר כו' לעשותו. לעשותו דוקא להמשיכו מחדש מהמקור וכמ"ש בד"ה בשעה שהקדימו נעשה בפ"י עושי דברו.

«Car la chose est proche de toi», etc., «pour la faire». «Pour la faire» précisément: la faire descendre à nouveau depuis sa Source, comme il est écrit dans le discours commençant par «Quand ils firent précéder "nous ferons"», au sujet de l'explication des mots «ceux qui accomplissent Sa parole».

21 ולכן נאמר במוסף דר"ה [דראש השנה] ועשיתם עולה בחי' לעשותו. דהנה כי נשגב שמו לבדו עד שלא

נברא העולם היה הוא ושמו בלבד שהשם אינו עצמותו כמו אצל האדם שם ראובן ושמעון אינו אלא הארה מעצמותו.

C'est pourquoi il est dit dans le Moussaf de Roch Hachana : « Vous ferez un holocauste » : c'est le niveau de « le faire ». En effet, « Son Nom seul est élevé » : avant que le monde ne soit créé, il n'y avait que Lui et Son Nom ; car le nom n'est pas Son essence, tout comme, chez une personne, le nom de Reouven ou de Chimon n'est qu'un rayonnement de son essence.

22 ועמ"ש מזה בד"ה את שבתותי תשמרו. וכן ביו"ד נברא עולם הבא ובה"א [ובית הלל אומרים] נברא עולם

הזה הכל בבחי' שם לבד.

Et voyez ce qui est écrit à ce sujet dans le discours qui commence par «Vous garderez Mes Chabbatot». De même, le monde futur fut créé avec la lettre yod, et ce monde avec la lettre hé : tout cela relève du seul niveau d'un nom.

וע"י מסירת נפש הוא ממשיך בחי' סובב שמגיע עד המקור. וזהו כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום.

Et par le sacrifice de soi (messirout néfesch), il attire le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), laquelle atteint la Source. Tel est le sens de «Car cette mitsva que Moi (Anochi) te prescrais aujourd'hui»:

אני ממש שהוא מהותו ועצמותו ית' שלמעלה מעלה מבחי' שם והארה כו' ולכן נקרא עשייה מחדש והיינו ע"י בפיו הוא תורה.

« Moi » au sens littéral, c'est-à-dire Son être et Son essence, béni soit-Il, qui se situe bien au-dessus du niveau d'un nom et d'un rayonnement, etc. C'est pourquoi cela est appelé « faire à nouveau ». Et cela se réalise par « dans ta bouche », qui désigne la Torah,

23 ובלבבך הוא תשובה. וזהו לעשותו פי' שזהו שעושים ממש כביכול בחי' דברו ולא קיום בלבד כנ"ל וכענין ויעש דוד שם כמ"ש במ"א.

et « dans ton cœur », qui est la techouva. Et c'est cela, « pour le faire » : on fait réellement, pour ainsi dire, le niveau de Sa parole, et on ne se contente pas de l'accomplir, comme mentionné plus haut ; comme dans l'expression « David se fit un nom », ainsi qu'il est écrit ailleurs.

וז"ש [וזהו שכתוב] בקרבן מוסף דר"ה [דראש השנה] ועשיתם עולה כי ר"ה [ראש השנה] הוא ת חלת מעשיך שעושים ובונים בחי' דברו ית' והיינו מהמקור שהוא האין.

Et c'est ce qui est écrit à propos de l'offrande supplémentaire de Roch Hachana : « Vous ferez un holocauste » ; car Roch Hachana est « le commencement de Tes œuvres », lorsque l'on fait et que l'on bâtit le niveau de Sa parole, béni soit-Il ; et cela provient de la Source, qui est l'Ayin.

24 וזהו שאומרים במלכיות כה אמר הד צבאות מלך ישראל וגואלו אני ראשון ואני אחרון כו'.

Et c'est ce que nous disons dans les versets de Mal'houyot [les versets de la royauté] : « Ainsi parle Havaya Tsevaot, Roi d'Israël et son Rédempteur : Je suis le premier et Je suis le dernier », etc.

ועמ"ש מזה בשה"ש [בשיר השירים] בד"ה צואך בחרוזים. וע' בזהר ס"פ פנחס דרנ"ח ע"ב מענין ועשיתם עולה.

Et voyez ce qui est écrit à ce sujet dans Chir Hachirim, dans le discours commençant par « Ton cou est orné de rangées de perles ». Voyez aussi le Zohar, à la fin de la paracha Pin'has, folio 258b, au sujet de « Vous ferez un holocauste ».

וגם פי' לעשותו ע"ד מ"ש בזהר פ' וירא דקט"ו ע"א ע"פ ויעש ה' לשרה כו' עשייה איהו לעילא.

Et le sens de « le faire » s'entend également selon ce qui est écrit dans le Zohar, paracha Vayéra, folio 115a, à propos du verset « Et Havaya fit pour Sarah », etc. : « L'action (assiya) est en haut. »

25 והיינו כי משם נמשך ג"כ להיות העשייה וההתהוות יש מאין שזהו למעלה מהשתלשלות ועמ"ש מזה בד"ה צו את בניי [בני ישראל] כו' את הכבש האחד תעשה כו' והיינו ע"י ועמך לא חפצתי.

C'est-à-dire que c'est également de là que procèdent la création et la formation de quelque chose à partir de rien, ce qui est au-dessus de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout). Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours qui commence par «Ordonne aux enfants d'Israël», etc., [sur] «Tu feras un agneau», etc. Cela se réalise par «Et avec Toi, je ne désire rien».

אשר פי' חפץ הוא התשוקה הפנימית וכמ"ש בד"ה ושמתי כדכד גבי לאבני חפץ והיינו ע"י שיתבונן שכל העולמות הוא רק בחי' זמן

Car le sens de 'héfets (désir) est l'aspiration intérieure, comme il est écrit dans le discours qui commence par «Je ferai [tes fenêtres] en kadkod», à propos des «pierres de 'héfets». Cela se réalise en contemplant que tous les mondes ne sont que le niveau du temps,

שהוא בחי' התפשטות הארה אחת כנ"ל וכלא חשיב לגמרי לגבי מהותו ועצמותו ית' שלמעלה מעלה מבחי' זמן.

qui est le niveau du déploiement d'un seul rayonnement, comme mentionné plus haut, et qui est absolument considéré comme rien par rapport à Son être et à Son essence, béni soit-Il, lesquels sont très au-dessus du niveau du temps.

26 ועי' מ"ש בד"ה מי אל כמוך. ולזה נתקנו עשרת ימי תשובה שיש עשר ספירות בנפש האדם ג' שכליים וז' מדות

Et voyez ce qui est écrit dans le discours qui commence par «Qui est un D.ieu comme Toi?» C'est pourquoi les Dix Jours de Techouva ont été institués: il y a en effet dix Séfirot dans l'âme de l'homme, trois intellectuelles et sept attributs émotionnels (midot),

וצריך להעלותם כולן לה' בבחי' תשובה עד יוה"כ [יום הכפורים] שהוא למעלה כדכתיב לפני ה' תטהרו והיינו ע"י תשובה.

et il faut toutes les élever vers D.ieu par la techouva, jusqu'à Yom Kippour, qui se situe au-dessus, comme il est écrit: «Devant Havaya, vous serez purifiés»; et cela se fait par la techouva.

27 ודרך פרט שי בתשובה ג"כ ב' מדרגות תשובה תתאה ותשובה עילאה תשובה תתאה היא בבחינת ממלא שבנפש

Et dans le détail : dans la techouva aussi, il existe deux niveaux, la techouva inférieure (techouva tata'a) et la techouva supérieure (techouva ila'a). La techouva inférieure relève, dans l'âme, de l'aspect qui la remplit [la lumière qui remplit],

היינו במחשבה דבור ומעשה הנמשכים מהשכל ומדות לקשרן כולן אליו ית' כל אחד לפי ערכו וזהו ענין בכל לבבך בשני יצריך ובכל נפשך.

c'est-à-dire la pensée, la parole et l'action, qui découlent de l'intellect et des attributs émotionnels, afin de les rattacher toutes à Lui, béni soit-Il, chacune selon sa mesure. Tel est le sens de «de tout ton cœur», avec tes deux penchants, «et de toute ton âme».

אך תשובה עילאה הוא בחי' סובב שבנפש בחי' בכל מאדך וגם בחינה זו הוא קרוב אליך כמ"ש כי קרוב אליך הדבר מאד וכנ"ל בפ"י ולא רחוקה היא כו' כי קרוב כו' :

Mais la techouva supérieure relève, dans l'âme, de l'aspect qui l'entoure [la lumière enveloppante], du niveau de «de toute ta force (me'od)». Ce niveau aussi est proche de toi, comme il est écrit : «Car la chose est très (me'od) proche de toi» ; et comme [il a été expliqué] plus haut au sujet du sens de «Elle n'en est pas éloignée », etc. : «Car elle est proche», etc.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/nitzavim/3/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak